Ομιλία του Μητροπολίτη Ιλαρίωνα στις Θεολογικές Σχολές Μόσχας με τίτλο «Εποχή νέων μαρτυρίων. Διάκριση σε βάρος των χριστιανών σε διάφορες περιοχές του κόσμου»

a:2:{s:4:"TEXT";s:113637:"

Διάλεξη έδωσε ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του ΤΕΕΣ και Πρύτανης του Πανεκκλησιαστικού Τμήματος Μεταπτυχιακών και Διδακτορικών Σπουδών κατά την επίσκεψή του στις 21 Φεβρουαρίο 2012 στις Θεολογικές Σχολές Μόσχας.

Σεβασμιώτατε, αγαπητοί καθηγητές της Θεολογικής Ακαδημίας Μόσχας, αδελφοί και αδελφές,

Το θέμα της διαλέξεώς μου έχει σχέση με την κατάσταση των χριστιανών σε χώρες όπου αυτοί αποτελούν μειονότητα. Σήμερα αυτό έχει γίνει πλέον ένα φλέγον και επίκαιρο ζήτημα. Ευλόγως η εποχή μας χαρακτηρίζεται ως εποχή νέων μαρτυρίων, διότι σε μια σειρά χωρών ασκούνται μεγάλης κλίμακος διώξεις, καταπιέσεις και διακρίσεις σε βάρος των χριστιανών.

Συνέδριο με θέμα τη «Θρησκευτική ελευθερία: το πρόβλημα των διακρίσεων και των διώξεων κατά των χριστιανών» διεξάχθηκε από 30 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2011 στο ξενοδοχείο Danilovskaya. Πραγματοποίησα ομιλία όπου παρέθεσα πολλαπλά περιστατικά διακρίσεως σε βάρος των χριστιανών σε διάφορες χώρες.

Την προηγούμενη εβδομάδα έχει ανοίξει ειδική στήλη “Gonenia na hristian” (Διώξεις σε βάρος των χριστιανών) στην ιστοσελίδα **http://www.sedmitza.ru**/, όπου παρέχεται έγκαιρη ενημέρωση για περιστατικά βίας κατά των χριστιανών σε διάφορες γωνιές του κόσμου. Επίσης θα ήθελα να αναφέρω ορισμένα ηλεκτρονικά μέσα στην αγγλική γλώσσα. Πρόκειται κυρίως για οργανισμούς ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ειδικεύονται στην παρακολούθηση της κατάστασης σχετικά με τη θέση των χριστιανών, την παροχή υλικής και νομικής στήριξης προς τους καταδιωκόμενους χριστιανούς.

1) Ο Διεθνής οργανισμός Christian Solidarity Worldwide διαθέτει ιστοσελίδα **http://www.csw.org.uk**, όπου παρατίθενται στατιστικά για τις διώξεις άνα περιοχή, αναλύσεις, πολλά βίντεο. Πρόκειται για ένα ίδρυμα με έδρα τη Μεγάλη Βρετανία, το οποίο στηρίζει νομικά τους καταδιωκόμενους χριστιανούς σε χώρες, όπου ο χριστιανισμός τελεί υπό τη μια ή άλλη μορφη νομικής απαγόρευσης.

2) Ο Αμερικανικός οργανισμός ανθρωπίνων δικαιωμάτων International Christian Concern διαθέτει ιστοσελίδα «Persecution» (Δίωξη) (**http://www.persecution.org**). Πρόκειται για μια σημαντική πηγή πληροφόρησης, η οποία περιλαμβάνει αναλυτική επισκόπηση ανά περιοχή του κόσμου και ανά χώρα.

3) Ο Διεθνής οργανισμός «Barnabas Fund» (**http://www.barnabasaid.org**) επίσης δημοσιεύει τελευταίες ειδήσεις για φόνους και διώξεις σε βάρος των χριστιανών παγκοσμίως. Ειδικότερα εδώ φιλοξενείται μια ογκώδης συλλογή ειδήσεων για τις τελευταίες εξελίξεις στη Συρία και την Αίγυπτο. Αυτός ο οργανισμός είναι ένας από τους ελάχιστους που παρέχουν συνεχή βοήθεια προς τους χριστιανούς της Συρίας, των οποίων η κατάσταση επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα εξαιτίας των ενεργειών των μαχητών.

4) Ο Διεθνής οργανισμός «Open Doors» (**http://www.opendoorsuk.org**) στην ιστοσελίδα του φιλοξενεί αναλυτικές επισκοπήσεις ανά χώρα και ήπειρο. Πρόσφατα έχει αναρτηθεί ετήσιος κατάλογος πενήντα χωρών που χαρακτηρίζονται για τις χειρότερες δικρίσεις σε βάρος των χριστιανών, ο λεγόμενος «World Watch List». Οι χώρες χωρίζονται σε τέσσερις ομάδες ανάλογα με την πίεση που ασκείται εναντίον των χριστιανικών κοινοτήτων.

Η Χριστιανική Εκκλησία διώκεται από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ύπαρξής της. Ως οργανισμός θεανθρώπινος η Εκκλησία ενυπάρχει συνάμα στον άνωθεν και στον κάτωθεν κόσμο. Ο εχθρός του ανθρωπίνου γένους αδυνατεί να παραδεχθεί τον εξωκοσμικό χαρακτήρα της. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός αναφέρθηκε επανειλημμένως στο διωγμώ και διώξεις εναντίον των χριστιανών. «Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ιω. 15. 20).

Ο Κύριος προειδοποίησε για τις διώξεις σε βάρος των χριστιανών από τον κόσμο: «Ἐπιβαλοῦσιν

ἐφ᾽ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου…» (Λκ. 21.12).

Στην ομιλία μου με θέμα «Διώξεις και διακρίσεις σε βάρος των χριστιανών στο σύγχρονο κόσμο: αιτίες, διαστάσεις και προβλέψεις για το μέλλον», την οποία πραγματοποίησα στις 30 Νοεμβρίου 2011 στα πλαίσια του προαναφερθέντος συνεδρίου στη Μόσχα, παρέθεσα πολλά περιστατικά διώξεων κατά των χριστιανών, γι΄αυτό το λόγο στη σημερινή επισκόπηση της καταστάσεως διεθνώς θα επικεντρωθώ κυρίως στα περιστατικά, που καταχωρήθηκαν κατά τη μεσολαβούσα από τότε περίοδο.

Τη μεγαλύτερη ανησυχία προκαλεί η πρόσφατη αύξηση των αντιχριστιανικών εκδηλώσεων στις δυο χώρες, όπου οι χριστιανοί ανέρχονται στο 10% του συνολικού πληθυσμού, δηλαδή στην Αίγυπτο και τη Συρία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία για το έτος 2007 στην **Αίγυπτο** κατοικούσαν 107 εκατομμύρια άνθρωποι, η πλειοψηφία των οποίων ήταν Άραβες – 91, 9%. Σχεδόν όλοι αυτοί (90% του συνολικού πληθυσμού της χώρας) είναι μουσουλμάνοι. Οι χριστιανοί ζούν κατεξοχήν στον Κάιρο, την Αλεξάνδρεια και άλλες μεγαλουπόλεις, όπου αποτελούν 10% του συνολικού πληθυσμού.

Μετά από γεγονότα του Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2011 στη χώρα αυτή έγινε ξεκάθαρη η τάση ως μοναδικό νομικό σύστημα στη χώρα να καταστεί η Σαρία. Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι όσοι ζητούν σήμερα την εισαγωγή του νόμου της Σαρίας είναι κατά κανόνα φορείς των πλέον ακραίων αντιλήψεων, σύμφωνα με τις οποίες οι χριστιανοί εξισώνονται με τους εθνικούς και πρέπει υποχρεωτικά να αποδεχθούν το Ισλάμ. Φρονώ ότι η Σαρία πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στους μουσουλμάνους και σε ουδεμία περίπτωση να ισχύει και για τους χριστιανούς. Είμαι βέβαιος ότι τόσο οι χριστιανοί, όσο και οι μουσουλμάνοι πρέπει να απολαμβάνουν ίσα δικαιώματα και ευγγυήσεις που παρέχει η Πολιτεία.

Κατά τη διάρκεια του 2011 οι χριστιανοί στην Αίγυπτο συνέχεια δέχονταν επιθέσεις. Στις παρεμβάσεις μου έχω παραθέσει πολλά τέτοια περιστατικά. Οι αρχές της χώρας αντί να προστατεύουν τους χριστιανούς, οι ίδιες καμιά φορά γίνοταν πηγή βίας εναντίον τους. Στις 9 Οκτωβρίου οι Κόπτες οργάνωσαν ειρηνική διαδήλωση στην πρωτευούσα της Αιγύπτου, ενώ οι ένοπλες δυνάμεις, που τελούσαν κάτω από τις διαταγές του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου της Αιγύπτου, διασκόρπισαν τους διαδηλωτές με αποτέλεσμα 20 χριστιανοί σκοτώθηκαν και περισσότεροι από 200 τραυματίσθηκαν. Τα άρματα μάχης κυριολκετικά καταπλάκωναν τους χριστιανούς.

Φέτος μετά τις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου, όταν οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι και οι

Σαλαφιστές κατέλαβαν τις περισσότερες βουλευτικές έδρες, η κατάσταση των χριστιανών επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο. Το κόμμα της Ελευθερίας και Δικαιοσύνης - πολιτική πτέρυγα του οργανισμού Αδελφοί Μουσουλμάνοι κέρδισε 230 έδρες από 498. Το σαλαφιτικό κόμμα Αλ Νουρ κέρδισε δεύτερη θέση με 120 έδρες συνολικά. Σημειωτέον ότι τα τελευταία οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι επιχειρούν να ασκήσουν πολιτική προστασίας των Κοπτών. Έτσι στο διάστημα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς η νεολαία των Αδελφών Μουσουλμάνων συγκροτούσε τοπικές επιτροπές με σκοπό την προστασία των χριστιανικών ναών από τις επιθέσεις των Σαλαφιστών, σύμφωνα με τους οποίους ο εορτασμός των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς αντιβαίνει προς τη διδασκαλία του Ισλάμ.

Απευθυνόμενοι στους χριστιανούς οι Σαλαφιστές ανακοίνωσαν ότι κατά τη Σαρία αυτοί είτε θα καταβάλουν κεφαλικό φόρο τζίζιε, όπως είναι υποχρεωτικό για τους μη μουσουλμάνους, είτε να εγκαταλείψουν τη χώρα. Οι Σαλαφιστές γκρεμιζαν Ιερούς Ναούς, κατέστρεφαν οικείες χριστιανών, φόνευαν τους ίδιους. Συγκρότησαν και την Επιτροπή για την προώθηση της αρετής και την αποτροπή της διαφθοράς στην Αίγυπτο όπως εκείνη που λειτουργεί στη Σαουδική Αραβία. Το Σεπτέμβριο 2011 στην αναφορά του Egyptian Union for Human Rights παρουσιάσθηκαν στοιχεία, συμφωνα με τα οποία από το Ιανουάριο έως το Σεπτέμβριο 2011 εξαιτίας απειλών εκ μέρους των Σαλαφιστών τη χώρα εγκατέλειψαν 100 χιλιάδες Κόπτες.

Ενώ πριν τις προαναφερόμενες εκλογές σημειώθηκαν έστω και πολλές, αλλά εντούτοις ασυντόνιστες επιθέσεις των ακραίων εναντίον των χριστιανών, τώρα, που ανήλθαν στην εξουσία, οι ακραίοι ανέλαβαν την «εκκαθάριση» από τους χριστιανούς ολόκληρων κατοικημένων σημείων. Να παραθέσω μερικά παραδείγματα.

Στις 27 Ιανουαρίου οι Κόπτες της περιφέρειας Αλ Αμερία, κοντά στην Αλεξάνδρεια, δέχθηκαν επιθέσεις τριών περίπου χιλιάδων μουσουλμάνων καθοδηγουμένων από Σαλαφιστές αρχηγούς, οι οποίοι πυρπόλησαν τα σπίτια και τα καταστήματά τους. Στις 30 Ιανουαρίου μουσουλμανικός όχλος επιτέθηκε στο χωριό Σαρμπάτ για δεύτερη φορά πυροπολώντας τρια σπίτια χριστιανών με παρουσία των εκπροσώπων της αστυνομίας. Στη συνέχεια ισλαμιστές ζήτησαν να απελαθεί από το χωριό ένας εύπορος επιχειρηματίας Κόπτης στην καταγωγή του ο Λουϊς Σουλεϊμάν, κατηγορώντας τόσο αυτόν όσο και τους υιούς τους για τον πυροβολισμό στον αέρα την ώρα που πυρπολείτο το σπίτι τους. Η οικογένεα Σουλεϊμάν αρνείται την κατηγορία για χρήση όπλου μια και δεν υπήρχαν τραυματίες. Ωστότο οι αστυνομικές αρχές εξέδωσαν ένταλμα σύλληψης κατά των υιών του Σουλεϊμάν. Την 1 Φεβρουαρίου οι Σαλαφιστές ζήτησαν να απελαθούν κάποιες οικογένειες Κοπτών από τη Αλ-Αλμερία καθώς και να ξεπουληθεί η περιουσία της οικογένειας Σουλεϊμάν υπό την επίβλεψη του Σαλαφιστή σεΐχη Σερίφ αλ-Χαβάρι. Αντίθετα απειλούσαν με δεύτερη επίθεση κατά του χωριού, στην οποία θα πυρπολούνταν όλα τα σπίτια των Κοπτών.

Το Φεβρουάριο όχλος με επικεφαλής Σαλαφιστές πυρπόλησαν χριστιανικό ναό και σπίτια χριστιανών στο χωριό Μεγιέτ Μπασάρ βορειοανατολικά του Καΐρου **[2]**. Στην επόμενη κατά σειρά πράξη βίας κατά των χριστιανών συμμετείχαν περίπου δυο χιλιάδες ισλαμιστές εξτρεμιστές. Ως αποτέλεσμα του επεισοδίου κάηκε ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίας του χωριού Μεγιέτ Μπασάρ στο Ζαγκαζίγκ, της περιφέρειας Σαρκία (γύρω στα 50 χλμ. βορειοανατολικά του Καΐρου).

Στη **Συρία** επί αιώνες συνυπήρχαν ειρηνικά μουσουλμάνοι με χριστιανούς διάφορων ομολογιών: Ορθόδοξοι, Ρωμαιο- και Συροκαθολικοί, Μαρωνίτες και Αρμένιοι. Μέχρι πρόσφατα η Συρία ήταν ένα καλό παράδειγμα της διαθρησκειακής συμβίωσης: εδώ έλειπαν οι διαθρησκειακές συγκρούσεις, δίπλα-δίπλα σε αλληλοκατανόηση ζούσαν οι μουσουλμάνοι και οι χριστιανοί, ήταν προσβάσιμα τα ιερά προσκυνήματα των χριστιανών. Η Συρία φιλοξένησε περισσότερα από δυο εκατομμύρια πρόσφυγες από το Ιράκ, χιλιάδες εκ των οποίων ήταν καταδιωκόμενοι χριστιανοί. Ήταν η ελπίδα τους να βρουν εδώ καταφύγιο από τις διώξεις στην πατρίδα.

Σήμερα η Συρία βιώνει μια δύσκολη εποχή. Οι εξωτερικές δυνάμεις επιχειρούν την υποδαύλιση της διακοινοτικής και διαθρησκειακής συγκρούσεως. Μας προβληματίζει ιδιαίτερα η τύχη των θρησκευτικών μειονοτήτων στη Συρία και κυρίως των Ορθοδόξων χριστιανών, οι οποίοι εκπροσωπούν την αρχαιότερη από τις υπάρχουσες στο χώρο της Συρίας θρησκευτικές κοινότητες.

Μπορούμε τώρα πια να μιλάμε για την εξωτερική στρατιωτική επέμβαση στη χώρα: χιλιάδες μαχητές-εξτρεμιστές υπό τη μορφή της αντιπολίτευσης εξαπέλυσαν τον εμφύλιο πόλεμο σε αυτή τη χώρα. Ομάδες εξτρεμιστών τα λεγόμενα τζαμαάτ, που τα συγκρουτούν οι μαχητές-ουαχαμπίτες, οπλισμένοι και καταρτισμένοι με οικονομική ενίσχυση των ξένων χωρών, εσκεμμένα δολοφονούν τους χριστιανούς.

Στις 15 Ιανουαρίου δυο χριστιανοί σκοτώθηκαν την ώρα που περίμεναν τη σειρά τους για να αγοράσουν ψωμί. Ένας σαραντάρης χριστιανός πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε από τρις ένοπλους δράστες την ώρα που οδηγούσε αυτοκίνητο με δυο μικρά του παιδιά μέσα. Βαθιά θλίψη προκάλεσε στη Ρωσική Εκκλησία η είδηση του τραγικού θανάτου του ιερομονάχου Βασιλείου Νασσάρ, κληρικού της επαρχίας Επιφανείας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αντιοχείας στις 25 Ιανουαρίου, και της επιθέσεως με κανόνι στις 29 Ιανουαρίου κατά της αρχαίας Ιεράς Μονής της Παναγίας Σεϊδνάγιας.

Την περασμένη εβδομάδα έχασαν τη ζωή τους στην πόλη Χομς τουλάχιστον διακόσιοι χριστιανοί, συμπεριλαμβανομένων και των μικρών παιδιών. Μεγάλες διαστάσεις προσέλαβαν οι απαγωγές των χριστιανών και εκπροσώπων του μη σουνιτικού πληθυσμού. Δυο χριστιανοί ηλικίας 28 και 37 ετών απήχθησαν και αργότερα βρέθηκαν νεκροί: απαγχονισμένος ένας με πολλά τραύματα στο σώμα, ενώ το σώμα του άλλου βρέθηκε διαμελισμένο και πεταγμένο στον ποταμό. Ο τελευταίος είχε

γυναίκα του έγκυο. Ακόμα τέσσερις χριστιανοί απήχθησαν και κινδυνεύουν να θανατωθούν σε περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής λύτρων.

Αυτές οι τελευταίες ειδήσεις για τη βία κατά των χριστιανών υπενθυμίζουν πάρα πολύ εκείνες που έχουν γίνει πλέον συνήθεια στο Ιράκ από τη στιγμή της εισβολής εκεί των δυναμεων των ΗΠΑ το 2003. Όλα αυτά προκαλούν σοβαρές ανησυχίες για το μέλλον των χριστιανών στη Συρία.

Μετά από την πρόσφατη υιοθέτηση του ψηφίσματος από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, παρά τις αντιδράσεις της Ρωσίας, το οποίο στρέφεται κατά της σημερινής κυβέρνησηςη της Συρίας, ανοίγει πλέον ο δρόμος για την επέμβαση ξένων στρατιωτικών δυνάμεων, όπως έγινε με την περίπτωση της Λυβίης. Εν προκειμένω μπορεί να ξεσπάσει ένας μεγάλης κλίμακος εμφύλιος πόλεμος, ο οποίος θα κρατήσει για πολλά χρόνια και θα κοστίσει τη ζωή σε δεκάδες χιλιάδες αθώα θύματα. Η επέμβαση των ξένων θα ταυτίζεται από πολλούς μουσουλμάνους με την επέμβαση της χριστιανοσύνης, ενώ οι ντόπιοι χριστιανοί, όπως ήταν ήδη την εποχή των Σταυροφοριών, θα είναι να πληρώσουν καμιά φορά και με τη ζωή τους για τις πράξεις των εισβολέων. Οι χριστιανοί θα γίνουν όμηροι και πρώτα θύματα αυτής της πολεμικής συρράξεως.

Σύμφωνα με πληροφορίες των ΜΜΕ εκατοντάδες φιλήσυχοι χριστιανοί ήδη έχουν πέσει θύματα των ενόπλων εξτρεμιστών, πιο τακτικές έχουν γίνει οι απαγωγές των χριστιανών με σκοπό την απαίτηση λύτρων. Ελλοχεύει ο κίνδυνος η περαιτέρω αποσταθεροποίηση να επηρεάσει τραγικά την τύχη των θρησκευτικών μειονοτήτων και κυρίως των Σύρων χριστιανών.

Από 12 έως 13 Νοεμβρίου 2011 τη Συρία επισκέφθηκε ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κύριλλος. Κατά τη διάρκεια των συναντήσεών του με την πολιτική ηγεσία της χώρας, τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιγνάτιο, τον Αρχιμουφτή της Συρίας Αχμέτ Μπάντρ-αντ-Ντιν Χασούν και τον υπουργό Βακουφίων Μουχαμμάντ Αμπντ-ασ-Σαττάρ ο Πατριάρχης Κύριλλος τόνισε ιδιαίτερα την επίλυση των σημερινών προβλημάτων του Συριακού λαου μέσα από τον αποκλειστικά ειρηνικό διάλογο. Ταυτόχρονα είναι απαράδεκτη κάθε εκδήλωση εξτρεμισμού και βίας.

Ας στραφούμε τώρα στην κατάσταση στις χώρες όπου με ξένη επέμβαση διαταράχθηκε η διαθρησκειακή ισορροπία. Μετά την κατάλυση του καθεστώτος του *Μουάμαρ* Καντάφι στη **Λιβύη** και την ανάληψη της εξουσίας από το Εθνικό *Μεταβατικό Συμβούλιο* από τη Λιβύη εκτοπίζονται οι χριστιανοί. Πριν τη ξένη επέμβαση στη χώρα οι χριστιανοί (Κόπτες, Ορθόδοξοι, Ρωμαιοκαθολικοί, Αγγλικανοί, άλλοι Διαμαρτυρόμενοι) ανέρχονταν περίπου στα 3% του συνολικού πληθυσμού. Σύμφωνα με πληροφορίες του Οργανισμού Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Open Doors», οι 75 % χριστιανοί της Λιβύης, που στη πλειοψηφία τους ήταν αλλοδαποί εργάτες, εγκατέλειψαν τη χώρα κατά τη διάρκεια πολεμικών συρράξεων.

Πριν το έτος 2003 στο **Ιράκ** κατοικούσαν περισσότερα από ενάμιση εκατομμύριο χριστιανοί. Αυτή τη στιγμή σχεδόν το 9/10 εξ αυτών έχουν πάρει το δρόμο της προσφυγιάς ή σκοτώθηκαν, ενώ όσοι παρέμειναν φοβούνται καθημερινά για γη ζωή τους. Ανάμεσα στους Ιρακινούς χριστιανούς συγκαταλέγονται τέκνα της Ασσυριακής Εκκλησίας της Ανατολής, χριστιανοί Χαλδαίοι, Αρμένιοι, Συροκαθολικοί και Ορθόδοξοι. Μόλις μια δεκαετία πριν οι χριστιανοί στο Ιράκ αισθάνονταν σχετικά άνετα. Με την ξένη στρατιωτική επέμβαση όμως οι ισλαμιστές μαχητές έχουν εξαπολύσει τρομοκρατία κατά των χριστιανών. Οι τελευταίοι αποδείχθηκαν το πλέον απροστάτευτο τμήμα του πληθυσμού.

Εκτοντάδες χριστιανικές οικογένειες πήραν το δρόμο της προσφυγιάς προς τις βόρειες κουρδικές περιοχές είτε προς τις γείτονες χώρες. Πρόσφατα είχα συνάντηση με την ηγεσία του σιιτικού θρησκευτικοπολιτικού κινήματος Σαντρ Β΄. Με βεβαίωσαν ότι οι χριστιανοί, που κατοικούν στις περιοχές υπό τον έλεγχο του κινήματος, πρόκειται για τις νότιες περιοχές της χώρας και ορισμένες συνοικίες της Βαγδάτης, προστατεύονται από το κίνημα.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο κατόπιν ευλογίας μου στέλεχες του ΤΕΕΣ επισκέφθηκε το Βόρειο Ιράκ. Από πλευράς εθνολογικής σύνθεσης το Βόρειο Ιράκ με πληθυσμό έξι εκατομμύρια κατοικείται κατεξοχήν από τους Κούρδους και Yazidi. Ο αριθμός των χριστιανών σην περιοχή είναι ασήμαντος, αλλά τελευταία σημείωσε μια αύξηση εξαιτίας μετανάστευσης των χριστιανών από το Νότο της χώρας, δηλαδή από τις αραβικές περιοχές. Παραδείγματος χάριν ο αιρθμός των χριστιανών Ασσυρίων και Χαλδαίων στην πόλη Ντουχούκ ανέρχεται στις τριάντα χιλιάδες, δηλαδή 10% του συνολικού πληθυσμού. Οι αρχές του Βόρειου Ιράκ, το οποίο στην πραγματικότητα είναι αυτοδιοίκητο, προσπαθούν να εξασφαλίσουν την προστασία των χριστιανών. Ο εκπρόσωπός μας πραγματοποίησε συναντήσεις με χριστιανούς πρόσφυγες από το Νότο, οι οποίοι του ανέφεραν πως οι ισλαμιστές δια της βίας εισέβαλαν στα σπίτια τους ζητώντας μεγάλα χρηματικά ποσά για την αγορά όπλων για να πολεμήσουν τους Αμερικανούς εισβολείς, χτηπούσαν όλα τα μέλη της οικογένειας, ορισμένους φόνευαν ή απήγαγαν. Από τη μασκοφορία τους συμπέραναν ότι ήταν γείτονες ή γνωστοί. Τα τελευταία χρόνια σημειώνονται τακτικές απαγωγές Ρωμαιοκαθολικών κληρικών με τη ακόλουθη ζήτηση λύτρων από το Βατικανο, τα οποία ανέρχονταν στα εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια. Λύτρα των απαγωγών των απλών ανθρώπων ορίζονταν σε 10 με 15 χιλιάδες δολάρια.

Το κύμα βίας των τελευταίων μηνών κατά των χριστιανών στο Ιράκ δυστυχώς δεν κοπάζει. Στις 5 Δεκεμβρίου 2011 μετά από κήρυγμα ενός ιμάμη, εξεγερμένοι ισλαμιστές κατέστρεψαν δεκάδες καταστήματα, σπίτια και άλλες περιουσίες, που ανήκαν στους χριστιανούς στην πόλη Ζάκχο με διακόσιες χιλιάδες πληθυσμό. Μετά από τα πογκρόμ κατά των χριστιανών στο Ζάκχο η βία επεκτάθηκε και σε άλλες όμορες πόλεις.

Στην ιρακινή πόλη Μοσούλη, ένα από τα κέντρα της χριστιανικής μειονότητας της χώρας, το Δεκέμβριο 2011 ομάδα ενόπλων πυροβόλησε και σκότωσε ένα χριστιανικό ζευγάρι. Λίγες μέρες νωρίτερα στις βόρειες ιρακινές πόλεις Ζάκχο και Ντουχούκ ομάδα ενόπλων μαχητών έβαλε φωτιά σε καταστήματα χριστιανών με αποτέλεσμα τουλάχισον τριάντα τραυματίες. Στις 11 Ιανουαρίου έγινε η επίθεση τρομοκρατών κατά της κατοικίας του Χαλδαίου Καθολικού Αρχιεπισκόπου στο ιρακινό Κυρκούτ.

Στο **Ιράν** κατοικούν τουλάχιστον πεντακόσιες χιλιάδες Χριστιανοί κυρίως Αρμένιοι και Ασσύριοι. Αυτοί έχουν ναούς και δυνατότητα να θρησκεύονται ελεύθερα. Ανεκτική είναι η στάση των αρχών απέναντι και σε άλλες θρησκευτικές μειονότητες, λ.χ. ζωροαστρών. Σχεδόν επί εβδομήντα χρόνια στην Τεχεράνη λειτουργεί Ορθόδοξος Ιερός Ναός της δικαιοδοσίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας. Όμως κι εδώ καταγράφονται περιστατικά διάκρισης σε βάρος των χριστιανών, ειδικότερα δε, είναι ευρέως γνωστή η απόφαση της 22^{ης} Σεπτεμβρίου 2012 του δικαστηρίου της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με την οποία σε θάνατο καταδικάσθηκε ο 32χρονος ευαγγελικός πάστορας Γιουσέφ Νανταρχάνι για την προσχώρηση στο Χριστιανισμό και την αποκήρυξη του Ισλάμ. Ο Νατναρχάνι συνελήφθη το 2009. Της συλλήψεως του πάστορα προηγήθηκε η προσφυγή του στις αρχές της επαρχίας Γκιλιάν, με την οποία αμφισβητούσε το νόμο της επαρχίας που υπαγόρευε υποχρεωτική μελέτη του Κορανίου σε όλους τους μαθητές, συμπεριλαμβανομένου και του υιού του,. Σύμφωνα με την ανάκριση ο πάστορας τελούσε εκκλησιαστικές ακολουθίες στν οικεία του, κήρυττε το Ευαγγέλιο και βάπτιζε ανθρώπους. Μετά την καταδικαστική απόφαση ο Νανταρχάνι κατέθεσε έφεση στο Ανώτατο Δικαστήριο του Ιράν. Τον Ιούνιο 2011 το Δικαστήριο αποφάσισε την αναβολή της εκτέλεσης και την παραπομπή της υπόθεσης για την επανεξέταση στην επαρχία Γκιλιάν. Για να αποφύγει την εκτέλεση ο πάστορας Νανταρχάνι δέχθηκε πολλές προτάσεις να αποκηρύξει το Χριστιανισμό, τις οποίες απέρριψε. Αυτή τη στιγμή για την τύχη του αναμένεται να αποφασίσει ο Ανώτατος Ηγέτης της χώρας Αγιατολάς Χομεϊνί.

Το Πακιστάν αποτελεί παράδειγμα χώρας, όπου ο χριστιανικός πληθυσμός στερείται κάθε δικαιώματος. Από περίπου 162 εκατομμύρια Πακιστανούς οι χριστιανοί, εκ των οποίων 50% είναι Ρωμαιοκαθολικοί στο θρήσκευμα, αριθμούν μόνο 2,45% του συνολικού πληθυσμού. Ο οργανισμός «Open Doors» εκτιμά ότι στη χώρα κατοικούν περίπου 5.3 εκ. χριστιανοί. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Πακιστανικής κυβέρνησης, που είδαν το φώς της δημοσιότητας φέτος το Ιανουάριο, ο αριθμός των χριστιανών στη χώρα ανέρχεται στις 3.9 εκατομμύρια. Η κατάσταση τους σήμερα μπορεί να χαρακτηρισθεί ως καταστροφική.

Το γεγονός είναι ότι το 1986 στο Πακιστάν ψηφίσθηκε νόμος περί βλασφημίας, ο οποίος έκτοτε αποτελεί όργανο για την καταδίωξη των θρησκευτικών μειονοτήτων. Αυτός ο νόμος εκμεταλλεύεται συχνά απ΄όσους θέλουν την επίλυση των προσωπικών τους λογαριασμών και την αρπαγή της ξένης ιδιοκτησίας. Ο ως άνω νόμος αναδείχθηκε σε όργανο σκληρότατων διώξεων σε βάρος των

θρησκευτικών μειονοτήτων και πρωτίστως των χριστιανών. Πέρυσι στο Πακιστάν για την παράβαση του νόμου «περί βλασφημίας» κατηγορήθηκαν τουλάχιστον 161 άτομα. Εννέα κατηγορούμενοι για τη «βλασφημία» και τη «προσβολή του Ισλάμ» δολοφονήθηκαν χωρίς να προηγηθούν δίκη και ανάκριση. Ακόμα και οι μουσουλμάνοι νομικοί δέχονται ότι 95% όλων των κατηγοριών για τη «βλασφημία» αποβαίνουν ψευδή. Η έλλειψη δικαιωμάτων στους χριστιανούς υπό το φως του ως άνω νόμου καταδεικνύεται από το ότι κάθε μουσουλμάνος δύναται να τους κατηγορήσει για την προσβολή του Ισλάμ χωρίς να παρουσιάζει μάρτυρες και αποδείξεις. Ο νόμος «περί βλασφημίας» θέλει άμεση καταδίκη του κατηγορούμενου. Πρόσφατα επιβεβαιώθηκε η επιβολή θανατικής ποινής στην Ασία Μπίμπι, η οποία ερωτηθείσα σχετικά με την πίστη της απάντησε ότι ήταν χριστιανή και αμέσως κατηγορήθηκε για «βλασφημία». Μέχρι την 1 Φεβρουαρίου 2012 το αίτημα για την αποφυλάκισή της υπέγραψαν περισσότερα από 580 χιλιάδες άνθρωποι από τις εκατό χώρες του κόσμου. Αυτή τη στιγμή η κατάσταση της υγείας της είναι κρίσιμη.

Το 2011 σε φυλακή του Πακιστάν πέθανε ο 30χρονος χριστιανός Ασλάμ Μασίχ, ο οποίος συνελήφθη επίσης με κατηγορία τη «βλαφημία». Για μήνες ολόκληρους για «λόγους ασφάλειας» στερείτο της ιατρικής περίθαλψης. Πρόσφατα ακόμα δυο χριστιανοί έπεσαν θύματα των ψευδοκατηγοριών. Πρόκειται για το Διαμαρτυρόμενο Επίσκοπο Τζόζεφ Πέρβεζ και τον πάστορα Τζόρζ Μπάμπερ. Αφού κατηγορήθηκαν για «βλασφημία» και δέχθηκαν απειλές από εξτρεμιστές αναγκάσθηκαν να δραπετεύσουν στο εξωτερικό. Και οι δυο χριστιανοί σχεδίαζαν να δημιουργήσουν έναν οργανισμό προστασίας της χριστιανικής κοινότητας στο Πακιστάν. Οι ακραίοι μουσουλμάνοι δεν διστάζουν ακόμα να χρησιμοποιήσουν βία εναντίον ανηλίκων. Έτσι το Νοέμβριο 2011 επιτέθηκαν στο σχολείο στην πακιστανική πόλη Πεσαβάρ με αποτέλεσμα δυο νεκρούς και δεκατέσσερις τραυματίες, συμπεριλαμβανομένων και των επτά παιδιών. Το Ιανουάριο 2012 οι πακιστανικές αρχές κατέστρεψαν κτίρια της Εκκλησίας και του φιλανθρωπικού ιδρύματος στο Λαχώρ, ιδιοκτησία της Ρωμαιοκαθολικής κοινότητας προσκείμενης στο ίδρυμα «Caritas».

Αρκετές χριστιανές στο Πακιστάν αναγκάζονται διά της βίας να παντρευτούν μουσουλμάνους και να αλλαξοπιστήσουν. Στην αναφορά της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την Ασία ανακοινώνεται ότι περίπου 700 πακιστανές χριστιανές κοπέλες ετησίως αναγκάζονται να προσχωρήσουν στο Ισλάμ μετά από πίεση ή αποφεύγοντας την ανεπιθύμητη εγκυμωσύνη. Αυτά τα εγκλήματα τις περισσότερες φορές μένουν ατιμώρητα. Μετά από τη δολοφονία στις αρχές του χρόνου μιας 18χρονης Ρωμαιοκαθολικής κοπέλας που αρνήθηκε να ασπαστεί το Ισλάμ, σε συνέντευη στο πρακτορείο Fides ο γενικός βικάριος Φεϊσαλαμπάντ Χαλίντ Ρασίντ δήλωσε ότι «παρόμοια περιστατικά σημβαίνουν καθημερινά στο Πεντζάμπ». Έτσι πρόσφατα τα ευρωπαϊκά ΜΜΕ ανέφεραν περίπτωση της εικοσάχρονης χριστιανής Σόνι Μπίμπι, η οποία υπέστη ομαδικό ξυλοδαρμό και βιασμό από μουσουλμάνους και της δωδεκάχρονης Ρεμπέκα Μπίμπι, η οποία έχασε το φως της μετά από ξυλοδαρμό από τον εργοδότη της, μουσουλμάνο και αυτό.

Τώρα στο Πακιστάν, σύμφωνα με τα στοιχεία της Διάσκεψης των Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων της χώρας, καταγράφονται περισσότερα από 700 περιστατικά δια της βίας μεταστροφής στο Ισλάμ ετησίως. Η αναφορά με τίτλο «Η παρακολούθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για το έτος 2011» παραθέτει πολλά περιστατικά παραβίασης δικαιωμάτων και διάκρισης σε βάρος των χριστιανών και άλλων θρησκευτικών μειονοτήτων στο Πακιστάν. Το Ιανουάριο 2012 συνελήφθη Ρωμαιοκαθολικός ιερέας, ο οποίος επί οχτώ έτη υπηρετούσε στο Πακιστάν **[3]**.

Σύμφωνα με τον οργανισμό «Open Doors», από τους 28.4 εκατομμύρια κατοίκους του **Αφγανιστάν** δέκα χιλιάδες περίπου ανήκουν στο Χριστιανισμό. Το Μάρτιο 2010 στο Αφγανιστάν κατεδαφίσθηκε ο τελευταίος πρόσβάσιμος για το κοινό Ιερός Ναός. Η πλειοψηφία των σημερινών χριστιανών στη χώρα είναι κάτοικοι των πόλεων, οι οποίοι βαπτίσθηκαν πριν την εισβολή των στρατευμάτων των ΗΠΑ στη χώρα, η νέοι που γνώρισαν τη χριστιανική διδασκαλία κατά τα ταξίδιά του στο εξωτερικό ή κατά τις επαφές με αλλοδαπούς χριστιανούς στο Αφγανιστάν. Αυτοί αναγκάζονται να αποκρύβουν το πιστεύω τους, διότι από το νόμο δεν έχουν δυνατότητα να λειτουργήσουν Ναούς, ενώ τις τελούν ακολουθίες σε ιδιώκτητες χώρους. Η πλειοψηφία των χριστιανών Αφγανών είναι Ρωμαιοκαθολικοί ή Διαμαρτυρόμενοι. Ένα βαρύτατο έγκλημα θεωρείται η αποστασία από το Ισλάμ και οι χριστιανοί υφίστανται διωγμούς από τους εξτρεμιστές.

Το 2010 εκδικάσθηκε η υπόθεση του Αφγανού χριστιανού Σαΐντ Μούσα, πατέρα μεγάλης οικογένειας και υπάλληλο του ιατρικού κέντρου του Ερυθρού Σταυρού στο Καμπούλ, ο οποίος συνελήφθη κατηγορούμενος για τη συμμετοχή στις χριστιανικές τελετές. Η δίκη του Σαΐντ Μούσα δεν ήταν η πρώτη τα τελευταία χρόνια δημόσια δίκη ενός χριστιανού. Η ανάκριση κατάφερε να τον πείσει να αποκηρύξη δημοσίως την πίστη του, η οποία η αποκήρυξη προβλήθηκε από την αφγανική τηλεόραση. Αλλά πρόσφατα στα χέρια των υπερασπιστών των ανθρώπινων δικαιωμάτων έπεσε γράμμα του ίδιου, από το οποίο προκύπτει ότι ακόμα ευρίσκεται φυλακισμένος σε φυλακή του Καμπούλ και υφίσταται ξυλοδαρμούς και σεξουαλική κακοποίηση από τους συγκελλιώτες του. Στο γράμμα του ο Σαΐντ δηλώνει βαθιά λυπημένος με την αποκήρυξή του του Χριστού.

Ας στραφούμε στην κατάσταση σε άλλες χώρες της **Αφρικής.**

Στην **Αλγερία** τα τελευταία πέντε χρόνια οι αρχές δεν εκδίδουν άδειες για τη λειτουργία των χριστιανικών ναών. Πρόσφατα εδώ τέθηκε σε ισχύ ο «νόμος περί βλασφημίας» ανάλογος με εκείνο το πακιστανικό. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία στην Αλγερία με πληθυσμό τριάντα έξι εκατομμυρία κατοικούν ένδεκα χιλιάδες χριστιανοί, η πλειοψηφία των οποίων είναι οι Ρωμαιοκαθολικοί στο θρήσκευμα. Σύμφωνα με ανεπίσημα στοιχεία ο αριθμός των κρυπτοχριστιανών υπολογίζεται πολύ μεγαλύτερος μεγαλύτερος. Νόμος που ψηφίσθηκε το 2006 απαγορεύει την ιεραποστολική δράση ανάμεσα στους μουσουλμάνους. Το 2011 οι αρχές της επαρχίας Μπεντζάγια ανακοίνωσαν κλείσιμο επτά χριστιανικών ναών. Τους τελευταίους μήνες στην Αλγερία σημειώνονται πιο τακτικά τα

επεισόδια που έχουν σχέση με τη θρησκευτική μισαλλοδοξία κατά των χριστιανών. Στις αρχές του Φεβρουαρίου 2012 στην πόλη Ουάργκλε σε απόσταση 700 χιλομέτρων από την πρωτεύουσα, τη νύχτα ανώνυμοι δράστες επιτέθηκαν σε Ναό Ευαγγελιστών. Οι διαρρήκτες μπήκαν στο χώρο της εκκλησίας, κατέστρεψαν τον Εσταυρωμένο στη στέγη-ταράτσα της Εκκλησίας και προκάλεσαν ζημιές στην πόρτα εισόδου. Ταυτόχρονα σύμφωνα με τον πάστορα οι εισβολείς φώναζαν απειλές**[4]**.

Συνέχεια καταγράφονται πράξεις βίας εναντίων των χριστιανών στο **Βόρειο Σουδάν**, από το οποίο το καλοκαίρι 2011 αποσπάστηκε το Νότιο Σουδάν. Οι νέες αρχές της χώρας δηλώνουν ότι εφεξής στο Σουδάν «στη Σαρία και το Ισλάμ θα στηρίζεται το νέο Σύνταγμα, ενώ το Ισλάμ θα είναι επίσημη θρησκεία και τα Αραβικά θα είναι επίσημη γλώσσα». Καταφθάνουν ειδήσεις από το Βόρειο Σουδούν για πολλαπλές κατευθυνόμενες επιθέσεις κατά των χριστιανών, οι οποίοι αναγκάζονται να δραπετεύουν στο Νότιο Σουδάν. Οι αρχές δεν λαμβάνουν σχετικά μέτρα για την προστασία των χριστιανών. Σχεδόν ένα χρόνο πριν οι ισλαμιστές εξτρεμιστές απήγαγαν μια δεκαπεντάχρονη χριστιανή κοπέλα. Η μητέρα της ανέφερε για τις επανειλημμένες προσφυγές της στην αστυνομία για να ανοίξουν φάκελο και να ερευνήσουν την υπόθεση, αλλά η απάντηση ήταν να ασπαστεί πρώτα το Ισλάμ και στη συνέχεια να προσφεύγει στην αστυνομία. Στις 8 Ιουνίου 2011 οι ένοπλοι εξτρεμιστές πυροβόλησαν Ρωμαιοκαθολικό Ναό στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας.

Εξτρεμιστές επίσης φέρουν ευθύνη για τις διώξεις κατά των χριστιανών και σε μια άλλα χώρα της αφρικανικής ηπείρου τη **Νιγηρία** με πληθυσμό 150 εκατομμύρια κατοίκους. Σήμερα αυτή η πιο πυκνοκατοικημενη χώρα της Αφρικής διέρχεται μια άλλη αιματηρή κρίση. Είναι σχεδόν διχασμένη σε δυο τμήματα: το μουσουλμανικό Βορρά και το χριστιανικό Νότο. Στη βόρεια Νιγηρία οι χριστιανοί αποτελούν 27 εκατομμύρια από το συνολικό πληθυσμό 70 εκατομμύρια. Και οι χριστιανοί μάλιστα εκζοντώνονται σταδιακά από ομάδες εξτρεμιστών.

Από τότε που το έτος 2000 στις δώδεκα βόρειες πολιτείες της χώρας ετέθη σε εφαρμογή ο νόμος της Σαρία οι πολλαπλές συρράξεις έχουν ήδη στοιχίσαν τη ζωή σε χιλιάδες ανθρώπους. Στις κατηλειμμένες περιοχές ιδρύονται τα δικαστήρια της Σαρία και οι υποθέσεις εκδικάζονται σύμφωα με τη «δικαιοσύνη» της Σαρία. Οι μαχητές των τοπικών ομάδων εξτρεμιστών, η ευρύτερη γνωστή εκ των οποίων είναι το Μπόκο Χαραμ εξαπολύουν τακτικές επιθέσεις σε χωριά χριστιανών. Το καλοκαίρι 2011 οι εξτρεμιστές αποτέφρωσαν χριστιανικούς ναούς και σπίτια, λεηλάτησαν περιουσίες χριστιανών. Τον Αύγουστο 2011 είκοσι τέσσερις χριστιανοί σκοτώθηκαν μετά από επίθεση ενόπλων ισλαμιστών σε χριστιανικά χωριά στο κέντρο της χώρας. Στις αρχές Νοεμβρίου 2011 περισσότερα από εκατόν πενήντα άτομα έχασαν τη ζωή τους μέσα από τρομοκρατικές ενέργειες στις πόλεις Μαϊντουγκούρι και Νταματούρου. Απο τις περιοχές αυτές αναγκάστηκαν να δραπετεύουσουν σχεδόν όλοι οι χριστιανοί. Τη νήχτα των Χριστογέννων, στις 25 Δεκεμβρίου 2011, συνέβη ένα άλλο φρικιαστικό τρομοκρατικό χτύπημα. Ο αριθμός χριστιανών που έχασαν τη ζωή

τους στην πόλη Τζαός υπερέβη ογδόντα άτομα. Άλλωστε μετά από εννέα εκρήξεις στην πόλη τραυματίστηκαν περισσότερα από διακόσια άτομα.

Στις 22 Ιανουαρίου εξεράγησαν δυο βόμβες μέσα σε χριστιανικούς ναούς. Ένας από αυτούς είναι η Ρωμαιοκαθολική ενορία στην πολιτεία Μπαούτσι στη βόρεια Νιγηρία. Όλο και περισότερος αριθμός χριστιανών αναγκάζεται να δραπετεύσει από τη βόρεια Νιγηρία σε άλλες επαρχίες της χώρας. Περίπου τιράντα πέντε χιλιάδες χριστιανοί εγκατέλειψαν τη βόρειο Νιγηρία μετά από τελεσίγραφο της ομάδας Μπόκο Χαράμ να φύγουν οι χριστιανοί από εδάφη με πλειοψηφόντα μουσουλμανικό πληθυσμό. Το 2011 στη βόρεια Νιγηρία οι μαχητές του Μπόκο Χαράμ σκότωσαν τουλάχιστον επτακόσια άτομα. Συνολικά την τελευταία δεκαετία οι διαθρησκειακές συγκρούσεις στοίχισαν τη ζωή σε περισσότερα από δεκατρείς χιλιάδες ανθρώπους, συντριπτική πλειοψηφία εκ των οποίων ήταν χριστιανοί.

Στη **Σομαλία** οι χριστιανοί σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις ανέρχονται στο 1% του συνολικού πληθυσμού (περίπου πέντε χιλιάδες). Η πλειοψηφία αυτών των χριστιανών έχουν μουσουλμανικό παρελθόν, είτε κατάγονται από μουσουλμάνους γονείς. Γι΄αυτό οι περισσότεροι τους αντιμετωπίζουν ως προδότες της πίστεως. Εδώ λείπουν οι οργανωμένες χριστιανικές κοινότητες, ενώ οι χριστιανοί ζούν υπό το καθεστώς διαρκούς φόβου και τρομοκρατίας. Άκρως επικίνδυνο είναι εδώ η αγωγή των παιδιών μέσα από τη χρισιανική παράδοση. Η ομάδα εξτρεμιστών Ασ-Σαμπάμπ, που άσκει έλεγχο επί ολόκληρου σχεδόν εδάφους της χώρας, ανακοίνωσε τις προθέσεις της να εξαφανίσει εντελώς το χριστιανισμό στη Σομαλία. Οι επίσημη κυβέρνηση παρά τη διακήρυξη της θρησκευτικής ελευθερίας δεν προβαίνει σε λήψη μέτρων προστασίας των χριστιανών. Πέρυσι έχασαν τη ζωή τους αρκετοί χριστιανοί. Το Ιανουάριο 2012 κατόπιν δικαστικής απόφασης σε χριστιανή γυναίκα επεβλήθη η ποινή σαράντα χτυπημάτων με μαστίγιο. Η τιμωρία εκτελείτο παρουσία χιλιάδων θεατών. Ως αποτέλεσμα λιποθήμησε, αλλά επεβίωσε και παραδόθηκε στην οικογένεια **[5]**. Στις 10 Φεβρουαρίου δίπλα στην πρωτεύουσα της χώρας Μογκαντίσου οι εξτρεμιστές από το Ασ-Ασάμπ δολοφόνησαν 26χρονο χριστιανό **[6]**.

Στη Σομαλία επίσης έζησε και μια σύγχρονη μάρτυς Μούρτα Φαράχ. Το Νοέμβριο 2010 αυτή η 17χρονη κοπέλα πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε σε απόσταση διακοσίων μέτρων από το σπίτι των συγγενών της, όπου έμεινε, για την προσχώρησή της στο χριστιανισμό. Παλαιότερα η Μούρτα δραπέτευσε από το σπίτι της μετά από άγριους ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια που υπέστη από τους γονείς της σε προσπάθειά τους να την πείσουν να επανέλθει στο Ισλάμ. Οι γονείς της Μούρτας προσπαθώντας να την αναγκάσουν να αποκηρύξει το Χριστό, την ημέρα έδεναν την κοπέλα στο δένδρο, ενώ τη νύχτα την έβαζαν σε στενόχωρο και σκοτεινό κελλί. Μάταιες όμως απέβησαν οι προσπάθειές τους. Τελικά οι γονείς της Μούρτας σκέφθηκαν ότι έχασε τα λογικά της και επιχείρησαν να την υποβάλουν σε θεραπεία με ειδικά φάρμακα, αλλά το Μαΐο 2010 κατάφερε να δραπετεύσει στους συγγενείς και στη συνέχεια δολοφονήθηκε.

Στην ημιαυτόνομη νήσο **Ζανζιβάρη**, η οποία αποτελεί τμήμα της Ταντζανίας, οι χριστιανοί ζούν κάτω από συνεχή πίεση της ισλαμικής κοινότητας. Αρκετοί χριστιανοί αναγκάζονται δια της βίας να ασπαστούν το Ισλάμ, τους αρνούνται την πρόσληψη στη δουλειά. Σε οκτάμηνη φυλάκιση καταδικάστικε χριστιανός στο σπίτι του οποίου στις αρχές του χρόνου ανακάλυψαν την Αγία Γραφή.

Υπό απαγόρευση είναι ο χριστιανισμός παντού σε χώρες της **Αραβικής Χερσονήσου.** Απαγορεύεται ο χριστιανισμός στη **Σαουδική Αραβία**. Οι χριστιανοί είναι αλλοδαποί εργάτες από τις Φιλιππίνες κυρίως, οι οποίοι συνολικά στη χώρα ανέρχονται τουλάχιστον σε ενάμιση εκατομμύρια. Αυτοί υφίστανται διωγμούς. Επιπλέον υπάρχουν χριστιανοί προσήλυτοι από το Ισλάμ οι οποίοι αποκρύβουν επιμελώς τη θρησκευτική τους ταυτότητα. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του οργανισμού «Open Doors» αυτή η χωρά κατέχει την τρίτη θέση από πλευράς διωγμών στους οποίους υποβάλλει τους χριστιανούς. Το 2011 ακολούθησε μια σειρά από συλλήψεις των χριστιανών με κατηγορία κοινές προσευχές σε οικίες. Το Ιανουάριο 2011 συνελήφθησαν χριστιανοί Γιόχαν Νες και Βασάντα Σεχάρ Βάρα. Χτυπήθηκαν ανελέητα από αστυνομία και τέθηκαν υπό κράτηση σε άθλιες συνθήκες.

Τριάντα πέντε Αιθίοπες χριστιανοί συνελήφθησαν μετά από την εκστρατεία, την οποία διενέργησε η αστυνομία στην πολη Τζίντα το Δεκέμβριο 2011 την ώρα που οι χριστιανοί συγκεντρώθηκαν για να κάνουν προσευχή. Πληροφορίες αναφέρουν ότι οι χριστιανοί αυτοί ακόμα ευρίσκονται υπό κράτηση, όπου πιέζονται να ασπαστούν το Ισλάμ. Ο οργανισμός προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων «Human Rights Watch» διέδωσε πληροφορίες για τη βία και προσβολές που δέχονται στη φυλακή από τους δεσμοφύλακες. Οι γυναίκες υπέστησαν ταπεινωτικό προσωπικό έλεγχο ενώ οι άνδρες ξυλοκοπήθηκαν. Η τύχη αυτών των χριστιανών ακόμα δεν αποφασίσθηκε και γι΄αυτό οργανώνονται διαδηλώσεις μπροστά στις πρεσβείες της Σαουδικής Αραβίας σε όλο τον κόσμο.

Ας στραφούμε τώρα στην κατάσταση στις χώρες της **Νότιας και Νοτιοανατολικής Ασίας και Άπω Ανατολής.** Σύμφωνα με πληροφορίες «Open Doors» στη Βόρεια Κορέα αυτή τη στιγμή περίπου εβδομήντα χιλιάδες χριστιανοί ευρίσκονται κρατούμενοι σε τριάντα στρατόπεδα εργασίας. Από είκοσι τεσσερα εκατομμύρια συνολικού πληθυσμού τετρακόσιες χιλιάδες είναι οι χριστιανοί. Σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά της χώρας τέσερις χιλιάδες είναι Ρωμαίοκαθολικοί, ενώ οι υπόλοιποι ανήκουν κατεξοχήν σε διάφορες προτεσταντικές ομολογίες.

Δεν υπάρχει θρησκευτική ελευθερία και στις **Μαλδίβες.** Το σουνιτικό Ισλάμ κηρύχθηκε επίσημη θρησκεία των Μαλδίβων με το Σύνταγμα του 1997. Αυτή η θέση του επιβεβαιώθηκε επίσης και από το Σύνταγμα του 2008. Απαγορεύεται η άσκηση άλλων εκτός του Ισλάμ θρησκειών. Η κατοχή της Βίβλου τιμωρείται με φυλάκιση. Από τη μια το νησιωτικό κράτος παρουσιάζεται ως κέντρο του διεθνούς τουρισμού και προσπαθεί να προσελκύσει τουρίστες από όλο τον κόσμο, από την άλλη

ακολουθεί την πολιτική της μισαλλοδοξίας και θρησκευτικής

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/54498/